

Менә үзенен сихерле табигате белән алтын коз житте. Чынлап та алтын: жәй коне тосле 20-21 градус жылы (кичләре генә салкынча), агач яфраклары сихри тослөргә буяла, сукалаган иген кырлары гына кара тостә. Урманга килеп керү белән үзенен аерым кыелган яфраклар исе белән борын тишекләрен кытык-луй.

Гомбә жыю спорт кебек ул. Күбебез тавышсыз ау белән шогыльләнә һәм шулай ике куяннын койрыгын берьюлы тота: ял да итә, кышка төмле ашамлыклар да өзерли.

Жиләге булсынмы, винеге булсынмы, гомбәсе... табигать кочагында чиксез рәхәт.

Козге агачлык һәм урман тирәләре янында машиналар туктаганын, көр-жиннөрен тоткан кешеләр йоргөнен трассадаң ук күреп була. һәрберсе чиксез шат. Татарстанның халык шагыйре Равил Файзуллин белән Татарстан халык язучысы Гөрәй Рәхим дә гомбә жыярга яраталар икән. Табигать, дуслык, ижат – ботенесен тавышсыз ау сыйдыра.